

[Lizzie Lichtenberg]

Det andet forslag i B 80 om ejerens forbliven som ejer vil kunne blive meget problematisk, for ejendommene skulle jo gerne være i hurtig omsætning. Derfor tror jeg, det er en god idé, hvis man får tilknyttet ejendomsformidlere på et tidligere tidspunkt, for det er jo dem, der har kunderne, og det er dem, der kan sælge dem. For netop at have ejendommene stående tomme for længe har hverken panthaverne eller samfundet nogen interesse i og slet ikke dem, der skal ind i dem.

Jeg tror, det er problematisk, hvordan lejelovens bestemmelser kan tilsidesættes i det tilfælde, hvor man lader den gamle ejer stå som lejer; men også her er det individuelle løsninger, man må kalde på, og det kunne jo være i forbindelse med fastsættelse af fraflytningstidspunktet, at pengeinstitut, realkreditinstitut og den tidligere ejer kan finde en ordning med hinanden. Det er praktiske ordninger, man skal have, og jeg tror ikke, man kan lave centrale bestemmelser om, hvordan man skal have dem.

Man taler, som om de store kreditorer kun er kreditforeningerne, men der er jo også almindelige mennesker, som har sælgerpantebreve i deres tidligere hus, der bliver afhængige af det. Også de investorer, som har købt pantebreve, og som har tænkt sig, at det skulle være en opsparring, kommer måske pludselig i den situation, at deres opsparring bliver væk, og derfor er der en tredje kategori, der i allerhøjeste grad skal tages med, når man gør sig sine overvejelser fremover.

Vi vil fra konservativ side håbe på, at man kan finde praktiske, individuelle løsninger. Det mener vi ikke at disse beslutningsforslag beskriver. Det er blevet nævnt, at boligministeren og justitsministeren allerede har udvalgsarbejder i gang, og jeg vil derfor anbefale, at vi går sammen om vurderingen af de udvalgsarbejder, når de kommer. Jeg forstod på den socialdemokratiske ordfører, at det måske ikke så meget var den direkte ordlyd af de to beslutningsforslag, hun umiddelbart var interesseret i, men det var en løsning af problemerne. Også jeg håber, at vi kan finde sammen i brede løsninger omkring tvangsauktioner, og hvordan vi kan forebygge og afværge dem.

Holger K. Nielsen (SF):

Det problem, vi behandler ved disse to forslag, er alvorligt nok. De mange tvangsauktioner

ner vidner om, at vi står over for et reelt problem, og jeg forstår ikke helt, at boligministeren og den konservative ordfører ved sammenligninger til tal i starten af 1980'erne ligesom vil gøre det til et mindre problem, end det reelt er. Jeg vil ikke bestride, at der er disse talmæssige forskelle, men det hjælper jo ikke noget på, at der er et reelt problem i øjeblikket, og jeg forstår slet ikke, hvorfor dette skal ind i debatten. Lad os nu tage fat på de problemer, der reelt er der nu.

Jeg tror, at de største skævheder i øjeblikket findes på ejerboligmarkedet, og det var i øvrigt et forhold, som Ølgaardrapporten slet ikke beskæftigede sig med. Ølgaardrapporten havde vældig travlt med at beskæftige sig med det, man kaldte boliglotteriet på lejeboligmarkedet.

De virkelige vindere i boliglotteriet i det her land er de husejere, som var i stand til at købe hus på det rigtige tidspunkt, som har kunnet profitere af inflation og lønudvikling, som i dag sidder godt i det og ikke har forpligtelser over for små børn.

Over for dem har vi på ejerboligmarkedet yngre familier, der er kommet ind på boligmarkedet de senere år, folk, der sidder med høje bruttoboligomkostninger, og som ofte har økonomiske forpligtelser over for små børn, har studiegæld osv.

Disse skævheder på ejerboligmarkedet er nok nogle af de største på boligmarkedet i øjeblikket. Jeg er meget enig med bemærkningerne i beslutningsforslag nr. B 80 om, at det jo ikke kun er et spørgsmål om boligpolitik, det er også et spørgsmål om daginstitutionspolitik og andre politiske områder.

Mange af dem, der sidder i nyere ejerboliger, er familier, der for så vidt har en rimeligt pæn bruttoindkomst, men på grund af de høje boligudgifter er deres forbrugsmuligheder helt i bund, og der skal ikke meget til, før læsset vælter for dem. Det er dér, vi har problemet med de mange tvangsauktioner, og det er så det problem, som disse to forslag forholder sig til.

Vedrørende beslutningsforslag nr. B 79 skal jeg sige, at vores ordfører, hr. Leif Hermann, ikke kan være her nu, men jeg skal sige, at vi er positive over for forslaget. Vi er lidt tvivlende over for den del, hvorefter det offentlige kan gå ind og stille garanti, men jeg kunne forstå, at justitsministeren har et udvalgsarbejde i gang, så det er da muligt, at det kan løse det, som er skitseret i B 79.